

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1018/2021
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4201/17 од 08.10.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4201/17 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2497/2015 од 21.07.2017. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима, за период од 01.09.2009. године до 01.09.2011. године, накнади штету на име неисплаћене зараде, обрачуна и исплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и за случај незапослености, у износима наведеним у изреци, као и да тужиоцима накнади трошкове спора и то тужиоцу АА у износу од 72.300,00 динара и тужиоцу ББ у износу од 82.518,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 4201/17 од 08.10.2020. године, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 11.11.2011. године, ради исплате неисплаћене зараде, доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и за случај незапослености. Имајући у виду природу затражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова која се односи на новчано потраживање.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, сагласно одредби члана 403. став 3. ЗПП, којом је, између осталог, прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног однос, а побијана вредност предмета спора је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**